

BUIKVLINDERS

Henriëtte Hemmink

voetbalmeiden

Dan MEER
BEELD

Inhoudsopgave

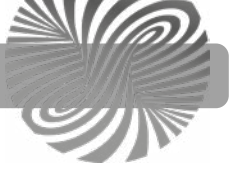
De motorrijder	4
Een gluurder?!	12
Loos alarm	20
Onverwachte wending	28
Jesse	36
De advertentie	44
Bezoek!	52
De trainer	60
De wedstrijd	68
Het bewijs	86
Een gevoelige kwestie	94
Verrassende ontknoping	101
Bijzonder publiek	110
Over de auteur	118
Ook verkrijgbaar in deze serie	119

© 2020 MeerDanBeeld, Zuid-Beijerland
Voetbalmeiden - Buikvlinders
Auteur: Henriëtte Hemmink
Bewerking: Brigitte Akster
Vormgeving en ontwerp: MeerDanBeeld
ISBN: 978-90-830351-8-5

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar

gemaakt, door middel van druk, fotokopie of op welke andere wijze ook,

zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE MOTORRIJDER

Nikkie van Swieten loopt door de lange gang van de school. 'Je staat in de krant,' roept Kim luidkeels.

Nikkie draait zich om, sjort haar rugtas omhoog en neemt Kim met de nodige argwaan op.

'Ja, ik heb het gezien,' antwoordt ze effen. 'Op de voorpagina.'

'Volgens mij sta je aan het begin van een droomcarrière,' glundert Kim.

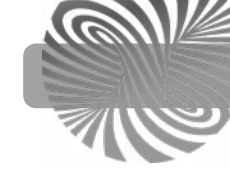
Nikkie perst haar lippen op elkaar, ze weet dat Kim de spot met haar drijft en het absoluut niet leuk vindt dat Nikkie zo in de belangstelling staat. 'Jaloers?'

Kim proest het uit. 'Vreselijk,' hikt ze. 'Nee, ik voel niets voor een carrière op een modderig voetbalveld.'

Trut, scheldt Nikkie in gedachten. Als Kim aardig tegen haar doet is het meestal niet gemeend. Ze ziet Nikkie nog steeds als een bedreiging, vanwege het voetballen.

Nikkie kan beter voetballen dan de gemiddelde Hollandse jongen en daardoor valt ze op. In het begin noemde Kim haar een jongensgek, terwijl het bij Nikkie helemaal niet om de jongens gaat, maar puur om het voetballen.

En als er iemand opvallend gedrag tegenover jongens vertoont, dan is dat Kim zelf! Nikkie is heel anders en ze vindt de manier waarop Kim contact maakt met jongens dan ook afschuwelijk en vreselijk doorzichtig. Kim zorgt voor een luidruchtige, opvallende entree en richt haar blik voortdurend op het slachtoffer om oogcontact te maken. Dan begint ze met het stellen van persoonlijke,

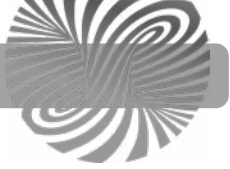

zogenaamd interessante vragen. Op welke school hij zit, of er sprake is van serieuze studieplannen en welke sport hij het leukst vindt. Toen een magere bleke jongen met een bril zich in het gesprek mengde en riep dat 'voetbal de mooiste sport is die er bestaat', had Kim zich glimlachend omgedraaid. 'Dat is meer een type voor jou,' had ze spottend gezegd terwijl ze veelbetekenend in Nikkies richting knikte. Die had haar op dat moment wel kunnen wurgen.

Nikkie houdt niet van die poppenkast. Ze is meer het type van 'doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg'. Een tijdje geleden kreeg ze een bal voor haar fiets. Ze riep naar de jongens dat ze de bal terug konden krijgen op voorwaarde dat zij een partijtje mee mocht voetballen. De jongens reageerden niet enthousiast, want volgens de algemene opvatting – die ongetwijfeld uit de Steentijd dateert – weten meisjes niet hoe ze een bal moeten raken. Nikkie kreeg een kans en liet zien dat ze dat wél kon. En dat was even slikken voor de macho's.

Uiteindelijk mocht ze in het team van de jongens meedoen met een straatvoetbaltoernooi. En zo kwam ze in contact met de Heldoornse Voetbal Vereniging, H.V.V. Een bestuurslid, Jan de Koning, zag haar spelen en nodigde Nikkie uit voor een training met het meisjeselftal.

Hij was onder de indruk van haar kwaliteiten. Ze zou een aanwinst zijn! Heldoorn ligt maar acht kilometer van Nijverdam, dat is per fiets goed te doen, dus besloot Nikkie te gaan. Afgelopen zaterdag speelden ze een thuiswedstrijd en wonnen ze verrassend met 2-1 van de Red Stars. Deze sterke ploeg stond bovenaan in het klassement en leek voor de derde keer kampioen te

worden. Daar hebben de meisjes van H.V.V. onverwachts een stokje voor gestoken.

Frits van Schijndel, hun trainer en coach, had toen de krant gebeld. Hij was zo trots op zijn team en aangezien er weinig aandacht aan meisjesvoetbal geschonken wordt, was deze overwinning op de Red Stars een prima aanleiding. Hij stuurde een verslag met een foto van het team naar de krant en dat werd geplaatst!

Diverse klasgenoten en leraren feliciteerden Nikkie. Ze hadden alles over de overwinning in de krant gelezen. Niet dat Nikkie graag in het middelpunt van de belangstelling staat, maar ze moest toegeven: het voelde niet onplezierig.

‘Nikkie!’ Eefje komt snel de trap af. ‘Wat een haast.’

‘Ik moet vanavond trainen.’

‘Ja, nou en?’

‘Ik wil op tijd klaar zijn met mijn huiswerk.’

Eefje slaat zichzelf tegen het voorhoofd. ‘Ik had het kunnen weten! En, wat zei ons Kimmetje?’

‘Dat ik in de krant stond.’

‘Was ze jaloers?’

‘Stinkend jaloers!’ grijnst Nikkie.

‘Ze had toch verkering met Jesse?’

‘Ja?’ Nikkie blijft stilstaan.

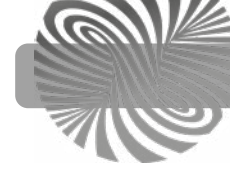
‘Hij heeft haar gedumpt.’

‘Gut, dat arme kind.’

‘Waarschijnlijk voor een ander.’

‘Vind je het gek?’ Nikkie zucht. ‘Ze reageert zo chagrijnig. Begrijp jij waarom ze jaloers is op iemand die voor de lol door de modder glijdt en onder de blauwe plekken thuis komt?’

‘Ze moet haar teleurstellingen afreageren. Zo zit Kim in elkaar. Ze heeft dus regelmatig een slachtoffer nodig.’

‘Arme ik.’ Nikkie doet een pas opzij om de stroom scholieren voorbij te laten gaan.

‘Kan ik je nog overhalen om een patatje te halen, voordat jij je vol overgave op het huiswerk stort?’

‘Als jij betaalt!’

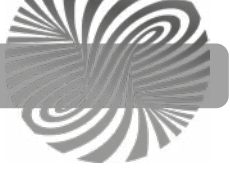
Eefje controleert de inhoud van haar portemonnee en trekt een zorgelijk gezicht. ‘Dat wordt een rib uit mijn lijf,’ zucht ze.

‘Als ik later in het Nederlands elftal zit, zul je er geen spijt van hebben.’

‘Je hebt gelijk,’ antwoordt Eefje ernstig. Met uitgestreken gezichten lopen ze het schoolgebouw uit, maar even later schieten ze in de lach.

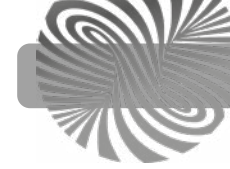
Ze fietsen naar het centrum. Nikkie woont nog niet zo lang in Nijverdam. Haar ouders kochten een half jaar geleden een camping die aan de rand van het bos ligt, twee kilometer buiten Nijverdam. Mark van Swieten was vroeger zwemleraar en onderhoudsman in het gemeentelijk zwembad. Maar toen deze camping te koop stond heeft hij niet lang gearzeld. Nikkies moeder, Joke, wilde graag weg uit de drukke stad. Financieel is het een zware tijd, maar Nikkie en Jaap en Jelle, de tweeling van acht, zouden voor geen goud meer weg willen. De camping heeft een andere, toepasselijke naam gekregen: camping Swietenburg. Er is een speeltuin, een sportveld en een zwembad. Wat wil je nog meer? Nikkie heeft haar vriendinnen achter moeten laten, dat is minder leuk. En op deze school voelt ze zich een buitenbeentje, omdat ze van voetballen houdt en niet geïnteresseerd is in jongens, kleding en make-up, zoals de rest van de meisjes.

Nikkie voetbalt graag, maar heeft absoluut geen jongens-

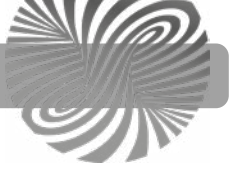

achtige uitstraling. Ze heeft lange, blonde haren en kleedt zich leuk, zonder de laatste modetrends te volgen. Eefje is het enige meisje uit haar klas waar ze na schooltijd mee omgaat. De snackbar op het plein wordt altijd druk bezocht door de jongeren uit de omgeving. Het is een gezellige tent. Als Nikkie binnenstapt wordt ze onmiddellijk herkend door een groep jongens. Op de grote tafel in het midden van de snackbar ligt de krant met de foto van het meisjesteam. Iedereen die binnenkomt ziet hem liggen.

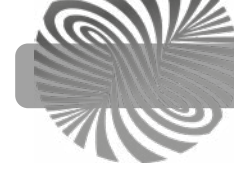
De jongens roepen iets, Nikkie lacht beleefd terug. Achter de flipperkast staat Jesse, de zoon van de snackbareigenaar, en de ex van Kim. Hij draait zich om. 'Ze ziet er in het echt mooier nog uit dan op de foto!' roept hij met een scheve grijns. 'Voor een gratis portie patat mag je haar aanraken,' zegt Eefje. 'Ik ben namelijk haar manager en regel al haar zaken.' Her en der is er gegrinnik te horen. Nikkie geeft Eefje een por. 'Hou je gedeisd,' sist ze. 'Voor twee gratis porties met cola mag je haar een vluchtige zoen op haar wang geven.' 'Ja, hallo!' Nikkie kijkt haar verbouwereerd aan. 'Straks doet hij het echt.' 'Dat scheelt mij een hoop geld,' antwoordt Eefje giechelend. Ze gaat naast Jesse staan. Nikkie volgt schoorvoetend. Ze voelt zich opgelaten. Dat zo'n krantenbericht door zoveel mensen gelezen wordt. Misschien komt het door de foto. Frits van Schijndel had een leuke foto opgestuurd. Nikkie staat vooraan en springt daardoor het meest in het oog.

'Pa?' Jesse kijkt zijn vader vragend aan. 'Mag het?' Zijn vader knikt. 'De kans om een beroemdheid te kussen zal zich waarschijnlijk nooit meer voordoen.' 'Flauw,' mompelt Nikkie met een vuurrode kleur en verschuilt zich deels achter Eefje. Jesse stapt met uitgestrekte armen op haar af. Nikkie duikt weg, maar hij grijpt haar bij haar pols. Net op dat moment stapt Kim met haar vriendin Sanne de snackbar binnen en ziet hoe haar ex-vriend zijn armen om Nikkie slaat en haar op beide wangen zoent. De bezoekers van de snackbar juichen en klappen. 'Met veel mayonaise graag!' bestelt Nikkie blozend. 'Niet achterom kijken,' waarschuwt Eefje op een toon dat ze het wel moet doen. Nikkie kijkt recht in het gezicht van Kim. 'Trut,' fluistert die tussen haar samengeknepen lippen door. Ze gooit haar hoofd in de nek en loopt langs Nikkie en Eefje. Jesse verschanst zich achter de bar en schenkt twee glazen cola in voor de twee meisjes. Hij wisselt geen woord met Kim. Nikkie loopt naar een tafeltje bij het raam en moppert dat ze altijd de schuld krijgt. Kim en haar vriendin schuiven aan bij een groepje jongens en werpen af en toe een boze blik in Nikkies richting. Dan komt er een motor stapvoets over het plein in de richting van de snackbar rijden. De motorrijder is gekleed in een strak leren pak. Een paar jongens in de zaak gaan staan om de motor beter te kunnen zien. 'Een Honda,' roept iemand. 'Een Laverda, zul je bedoelen!' corrigeert Nikkie hem. Niet dat ze veel verstand van motoren heeft, maar het lijkt haar fantastisch om later zelf motor te rijden.

‘Een Laverda?! Cool, man.’ Een jongen loopt naar het raam. ‘Die is supersnel.’
‘Jij hebt ook overal verstand van,’ mompelt Eefje verwonderd.
Nikkie grijnst. ‘Je kunt lezen of niet. Het staat op de tank.’
De motorrijder stopt de motor, rekt zich uit en zet zijn helm af. Als hij naar de deur loopt meent Nikkie hem in een flits te herkennen, terwijl ze zeker weet dat ze de man nooit eerder gezien heeft.
De motorrijder maakt een praatje met Jesses vader en neemt, terwijl hij op de bestelling wacht, plaats achter de grote tafel. Plotseling valt zijn oog op de krant en trekt die verbaasd naar zich toe. Eefje stoot Nikkie aan.
‘Hij leest het artikel over jullie.’
Nikkie glimlacht trots. Meisjesvoetbal verdient aandacht. Als de vader van Jesse de bestelling brengt maakt hij een kort praatje met de motorrijder. Plotseling kijken ze in hun richting. Nikkie wendt haar blik af.
‘Ze hebben het over jou,’ fluistert Eefje.
‘Ik deel geen handtekeningen uit,’ grapt Nikkie.
De motorrijder staat op en loopt naar de meisjes. Nikkie wacht gespannen af. Wat zou hij van haar moeten?
‘Wat toevallig dat jij in dat voetbalteam zit,’ begint hij.
‘Toevallig?’ Nikkie begrijpt hem niet.
‘De eigenaar vertelt me net dat jij de ster van het team bent.’
‘Dat is niet zo.’
‘Valse bescheidenheid,’ knipoogt Eefje.
‘Wanneer trainen jullie?’
Nikkie is op haar hoede. ‘Vandaag.’
‘Ja, dat weet ik. Hoe laat?’
‘Van zeven tot acht.’

‘In Heldoorn?’
‘Natuurlijk.’
De motorrijder aarzelt. Hij wil nog iets vragen, maar bedenkt zich op het laatste moment. ‘Dat wou ik alleen even weten.’
Nikkie kijkt hem na en vraagt zich af of ze de trainingstijden wel door had moeten geven.
‘Rare vent,’ mompelt Eefje. ‘Zou hij wel te vertrouwen zijn?’
‘Dat vraag ik me ook af,’ fluistert Nikkie en rilt onwillekeurig.